

Stichting Opvang Oude
Manegepaarden en -pony's in Friesland

Beste donateurs

Hierbij stuur ik jullie de twaalfde nieuwsbrief. Nieuw! Eindelijk ook een pony met pensioen. **Our first pony!** Ze heet (lieve) Loulou, heeft een witte vacht, is zo'n 1.45 meter hoog en ze is ver in de 20. Verder natuurlijk de rubriek 'onze paarden', die letterlijk en figuurlijk een stormachtige herfst meemaakten plus een verslag van onze acties en heel aardig nieuws...

Lena met Loulou op weg naar een goed pensioen!

Loulou, our first pony.

Een lieve oude merrie die extra zorg nodig heeft...

Eind 2006, met de invoering van de lease-constructie in de voormalige Leeuwarder Manege, bleven er dieren over waar zich geen ruiters voor meldden. Zes pony's, waaronder Misty, Willy en Teddy plus een Tinker, Jolly Jumper, zijn toen verkocht aan een manege in Purmerend. Loulou bleef alleen achter. Heel sneu, want haar grote vriend Willy waar ze dol op was, vertrok naar Purmerend. Niemand leasde haar. Ik denk dat ze als rijdier toen al niet meer geschikt was. Ze moet ver in de 20 zijn. Dit jaar in november werden er weer pony's (o.a. Toledo en Winny) verkocht. Tijd om in actie te komen voor Loulou... Ik had al gehoord dat Loulou, voordat ze zo'n zeven jaar geleden in de manege kwam, ondervoed zou zijn geweest. Wat voor leven heeft zo'n dier gehad vraag je je dan af... Loulou was een harde werkster in haar tijd als manegepony. Wat ze ook mankeerde, ze liep altijd dapper mee in de les. Een goede plek was snel gevonden: bij Petra Kerkstra en Arjen v.d. Meulen, in hun woonboerderij met veel weiland in Goutum. Echte paardenliefhebbers en –kenners en goede vrienden van Esther Liano, onze ambassadrice. Esther's vorig jaar overleden pensioenpaard, bracht haar laatste jaren bij Petra en Arjen door. Vrijdag, 23 november liepen Lena Massaut en ik met Loulou naar haar nieuwe adres, Loulou ging opgewekt en vlot met ons mee. Alsof ze het wist: fijn met pensioen! Petra zorgde voor een warme ontvangst: een box van 4 x 4 meter! met dik stro, een flinke baal droge kuil, lekkere appels en veel aaien over haar bol. We zagen onderweg al dat Loulou wat 'zwabberde' met de achterbenen, vanaf het spronggewricht. En er was iets niet in orde met haar ogen en met haar gebit: er kwam afscheiding uit het linkeroog en ze had moeite met het eten van een wortel. Binnen een week zijn de hoefsmid (alle hoeven zijn bekapt) en de paarden-dierenarts ingeschakeld. Ze is gechipt en het paardenpaspoort is aangevraagd. Er zitten haken aan haar gebit die zo groot zijn dat ze met de handvijl van de paardendierenarts niet meer bij te werken zijn. Daarom zal Diana, Petra's vaste dierenarts, haar onder verdoving behandelen. Loulou heeft een onbehandelde infectie aan het linkeroog gehad. Haar gezichtsvermogen in dat oog is aangetast. Ze zal beter gaan zien, maar ze houdt een blinde vlek in het oog...

Voor 'vergeten' Loulou past maar één aanpak: een VIP (Very Important Pony) pensioen. Haar gebit, haar verdere conditie, eventueel aangepaste voeding: Diana zal alles extra zorgvuldig doornemen. Deze pony heeft het in het leven niet meegezeten. We gaan voor haar gewoon er extra tegenaan en het allerbeste doen. Lieve Loulou verdient het dubbel en dwars!

Voor Loulou gewoon een vijfsterrenpensioen: o.a. dus een echt Anky halster!

Een hectische herfst voor onze paarden...

Dat het een druk najaar zou worden, wist ik al begin september. Met alle geplande promotie-activiteiten voor september en oktober en de verhuizing van de paarden kwam er een hoop werk aan. Maar dat het zo hectisch zou worden....

Het goede paardenleven in de zon.

wachten, *ready for take-off*... Het werd een lange stoet mensen en paarden op het fietspad naast de Wergeasterdyk. Voorop liep Julie Bruijninx, met een zak appels en wortels – altijd een goed *Leitmotiv* voor paarden – daarna kwamen Berthus, Jane, Tarzan, Ginger en Quido. Elk paard werd geflankeerd door twee begeleidsters. Berthus vond het allemaal reuze spannend en opwindend: zijn hoofd ging van links naar rechts, oren gespist, blik op scherp, een en al aandacht. Hij had er flink de pas in. De hele tocht verliep prima. Ginger sribbelde nog even tegen bij de afdaling van het fietspad onder het viaduct, maar Saskia en Gabrielle kregen haar weer snel op gang. Berthus had al die tijd keurig en zonder een moment te aarzelen, meegelopen, maar het laatste stukje werd het hem even teveel... Op weg naar de loods met de loopstal, was bij het lopen tussen de boerderij aan de ene kant en de loods aan de andere kant al te merken dat hij schichtiger werd: aan weerskanten werd de ruimte kleiner. Om dan ook nog direct naar binnen gaan in een loopstal, nieuw en onbekend, nou nee... Z'n oren gingen plat, er kwam angst in zijn blik en hij begon langzaam te lopen. Ik draaide een rondje met hem, liet hem eventjes grazen in het gras naast de loods en toekijken wat er gebeurde. Ondertussen brachten Anke en Lotte Bouma Jane, onze leidmerrie naar de loods. Jane had meer moed: ze stapte voorzichtig naar binnen. Kijk, dat was precies de aanmoediging die Berthus nodig had: zij wel, nou dan hij ook! En liefst direct natuurlijk, want je laat je toch niet kennen als dappere kuddeleider... de rest van de kudde volgde hem prompt.

We besloten de paarden die middag en nacht binnen te houden. Om echt helemaal droog te worden na al die regen en eens even rustig te wennen aan hun nieuwe omgeving.

De hele verzorgclub met vrijwilligers bij de boerderij van Hotsma

De eerste verhuizing

Zondag, 30 september trad de complete verzorgclub met een aantal vrijwilligers aan om onze *pensionado's* naar de boerderij van de Hotsma's te brengen. In september waren er nog veel mooie dagen, waarop onze paarden volop genoten van hun goede paardenleven in de zon maar vlak voor de verhuizing had het veel en hard geregend, dus het werd echt hoog tijd dat ze weer onderdak konden. Die zondag was het alsof ze het wisten dat ze gingen verhuizen: onze *Big Five* stond ons netjes vlak bij het hek op te

Die nieuwe omgeving konden ze de volgende dagen volop ontdekken: een prachtig groot groen weiland van zeker twee hectare, helemaal alleen voor hun vijven. Oktober had een aantal hele mooie nazomer-dagen in petto, maar er kwamen ook dagen met slecht weer... Op die dagen, als we alle vijf de paarden in de loopstal onderbrachten, werd duidelijk dat voor Berthus een loopstal geen goede oplossing was. Hij had meer eigen ruimte nodig en

hij eiste die ook op. Dat ging ten koste van de paarden die het laagst in de hiërarchie staan: Ginger en Quido. Buiten was er geen enkel probleem, maar binnen joeg hij Ginger en Quido op. Een goede oude dag moet wel een goede oude dag voor alle paarden zijn. Maar dat betekende dat Berthus een eigen stal moest hebben. Alleen waar? Naast onze loopstal was die van Eva en Lea, twee zussen die drie paarden bij de Hotsma's stalden; de verdere ruimte in de loods was gevuld met landbouwmachines...

In diezelfde oktobermaand werd tot schrik van ons allemaal, in de eerste plaats van de familie zelf, de heer Hotsma opgenomen in het ziekenhuis. Hij had een gaatje in een longblaas. Eind september had hij dezelfde klacht gehad. Deze tweede keer kreeg hij het advies

Quido en Jane in de wei bij Hotsma

het echt lange tijd rustiger aan te doen. Vanaf dat moment kwam de verzorgclub iedere dag, vaak meermalen, in actie: alle paarden kregen regendekens om, we voerden ze zelf en bij slecht weer haalden we Quido en Ginger, de kwetsbaarste paarden, binnen. Berthus, Tarzan en Jane bleven buiten. Daar hadden ze het moeilijk mee, want gescheiden van elkaar staan geeft bij alle vijf onrust. Maar het kon niet anders. Toen werd de heer Hotsma voor de derde maal opgenomen. Zijn long werd 'geplakt' – een zeer pijnlijke behandeling. Daarna moest hij volstrekte rust houden. Het was duidelijk dat we met spoed nieuwe stalling moesten vinden voor onze oudjes. Koortsachtig zoeken op Internet en links en recht informeren naar adressen. Waar breng je zo snel mogelijk – met de winter voor de deur - maar liefst vijf! oude paarden goed onderdak?? En dan ook nog in de buurt van Leeuwarden...Wonder boven wonder lukte dat in amper een week tijd....

De tweede verhuizing

Peter Massaut, Lena's schoonvader, stalt al twee jaar lang tot volle tevredenheid drie pony's aan de Langestraat 82, jawel - de *Longstreetranch!* - in Beetgumermolen. Een dorp op 11 km afstand van Leeuwarden. Of bij, zoals iedereen hem kent, *Markus*, de stalhouder. Lena gaf de tip dat Markus bezig was met de bouw van nieuwe boxen. De avond dat ik bij Markus langs ging had hij net acht nieuwe stallen klaar. Van die acht waren er nog precies vijf vrij.... De deal was zo rond: bij Markus was onze *Bif Five* van harte welkom! Maandag 12 november gingen onze *pensionado's* weer op reis. Ditmaal per vrachtwagen. De avond ervoor had ik alle paarden binnengebracht. We mochten gelukkig voor een nacht de loopstal van Eva en Lea gebruiken. Jane, Quido en Ginger gingen in die stal. Berthus en Tarzan in onze loopstal ernaast. Zo konden ze allemaal even helemaal tot bedaren komen na een periode met stormachtige wind en regen. Weersomstandigheden waarin ze nog nooit buiten hadden gestaan en waar ze zichtbaar nerveus en onrustig van werden. Die nacht onder dak hielp: ze lieten zich de volgende morgen heel kalm door ons de vrachtwagen in leiden.

Een homerun: de Longstreetranch

Bij aankomst op de *Longstreetranch* konden dan eindelijk, eindelijk, de regendekens af. Het was droog! Lekker allemaal - zonder jas - in de buitenbak in het zand rollen. In de loods waar de paarden gestald staan, zijn aan weerskanten van een breed middenpad aan weerskanten vier boxen. De ruimte wordt aan de voorzijde afgesloten met een schuifdeur. Die deur staat overdag open. Het effect van buitenstallen: direct en volop frisse lucht en veel licht. Onze *pensionado's* kozen zelf hun eigen stal.... Berthus en Jane hadden we aan de rechterkant naast elkaar gezet. Voor Quido dachten we aan de wat ruimere stal in de hoek op diezelfde rij. Helemaal fout dus. Hij bleef maar hinniken en hinniken, hoofd op en neer zwaaiend, een en al protest. Goed, goed, dan naar de box aan de overkant, naast Tarzan en tegenover zijn grote vriendinnen Jane en Ginger. Ach, we hadden het kunnen weten. Kijk, dat bedoelde hij nou! Quido dik tevreden, geen hinnik meer te horen. *Alle ballen verzamelen*: gezellig bij elkaar. Met hun neus over de staldeur kunnen ze ook nog even contact met hun buur maken.

Tarzan en Jane in de buitenbak in Beetgumermolen
foto's Arnoud v.d. Veer

Marga Scholtens en Quido op stal bij Markus

Het gaat uitstekend in Beetgumermolen. Een heel goed plekje daar. Markus spant iedere dag een lint als afbakening van de looproute van de paarden. Hij zet hun staldeuren open en onze kudde loopt zelf

via het omheinde pad naar de buitenbak. Een bak met zand en vilt - daardoor wordt die bak nooit te nat. Ze komen iedere dag - en als het een beetje meezit met het weer - uren buiten.

Promotie

Op **dierendag, 4 oktober**, was het volop actie geblazen. 's Ochtends had ik op kantoor in Groningen een presentatie van de stichting in de hal ingericht: met het mini-stalletje, het boek *Hartsvrienden*, het stoepbord en foto's. 's Middags, op weg naar Leeuwarden, waar Julie Bruijninx me op de Nieuwestad bij het paardenstandbeeld opwachtte, belde de regionale TV. Ze kwamen een opname maken van onze actie in het centrum! Julie en ik waren amper begonnen het standbeeld aan te kleden met de paardendecken en de foto's of we kregen bezoek van achter elkaar drie! agenten...Hoezo geen blauw op straat?!? Maar met een vergunning mag je lekker alles: parkeren waar het verboden is, rijden in straten waar alleen voetgangers mogen komen. (Je zou zo een serie vergunningen aanvragen...). Leuk om te doen

zo'n actie midden in het centrum van de stad. Links en rechts met bezoekers aan de praat, geld ophalen, spulletjes verkopen, folders uitdelen, nieuwe donateurs werven. En mét aandacht in de *Leeuwarder Courant* én op TV. Het artikel en de uitzending staan inmiddels op de site.

Indoor Friesland. Van 17 t/m 21 oktober was het weer een geweldig festijn. Vier dagen lang bemensden we met zijn zessen de stand. Soms was het een aantal uren rustig en konden we volop genieten van alles wat er te zien was: Jeroen Dubbeldam die de Grote Prijs won en shows, zoals van onze eigen Esther Liano. Die danste op de zondag met drie mede-amazones op Friese paarden een spetterende tango in een prachtig samenspel met vier dansparen in de hoeken van de bak. Geweldig om te zien zo'n combinatie van dans en dressuur. Maar er waren ook tijden dat de zaal 'leegliep' en er volop bezoek naar ons standje kwam. Mensen deden een greep in de grabbelton, kochten spulletjes, raadden hoeveel paardensnoepjes er in de pot zaten (dit keer een winnaar!), en stopten geld in het prachtige mini-stalletje van Stef Martens (een groot succes: er werd vaak gevraagd of het te koop was...). Onze opbrengst was € 257,=. Plus een fan die Tarzan adopteerde en drie nieuwe donateurs.

Leuk nieuws:

- Vorig jaar had ik een brief gezonden aan *Interpolis*, de verzekeringsmaatschappij waaraan Berthus, Quido en Jane naar het leek 'eeuwig gebonden zouden zijn' door de bepaling dat de Leeuwarder Manege de paarden niet over mocht dragen. Henri Voster, toenmalig hoofd dierverzekeringen, belde mij en vertelde dat, wanneer het nodig was, *Interpolis* bereid zou zijn toestemming te geven voor overdracht van deze drie. Met het vertrek van onze *pensionado's* uit de Leeuwarder Manege was dat moment gekomen. Henri Voster – die het hele paardenverzekeringspakket van *Interpolis* heeft overgenomen en nu directeur is van *Equine* – regelde de z.g. 'vrijgeleide' razendsnel. Wilfred Beerse heeft de overdrachtspapieren voor alle vijf + voor Loulou getekend. Onze vijf paarden en Loulou zijn nu dus eigendom van de stichting!

- Henri Voster regelde ook de WA-verzekering die de stichting na de overdracht voor de paarden afsloot. Mét een sponsoring van € 100,= op de premie, 'voor het goede doel'. Geweldig!

- Gelukkig gaat het weer beter met de heer Hotsma. Hij kan – rustig aan – een wandeling maken en kleine karweitjes doen. Bij het afscheid van onze kudde maakte de familie een gift over voor de *Big Five*. Ontzettend lief!

- Gerard Nielsen is de vaste hoefsmid bij Markus. Hij kent onze Berthus nog van 16 jaar geleden. Gerard bood direct aan de hoeven van onze *pensionado's* kosteloos te onderhouden. 12 December zijn alle vijf al door hem onderhanden genomen. Super!

Aan het einde van het jaar: heel veel dank aan jullie allemaal, donateurs, sponsors, gulle gevers en vrijwilligers voor jullie bijdrage. Dank zij jullie kan het allemaal, het paardenpensioen. Mede namens al onze *pensionado's*: een heel goed en gezond 2008 toegewenst!

In maart stuur ik jullie graag de volgende Nieuwsbrief.

Met vriendelijke groet,

Ineke de Groot,

Stichting Opvang Oude Manegepaarden- en Pony's in Friesland

Frans van Mierisstraat 37, 8932 KR Leeuwarden

Rek.nr. 29.28.62.830

www.pensioenpaard.nl e-mail: info@pensioenpaard.nl Tel. (na 19.00 uur) 058 – 2 12 45 25